

1. Οι πολιτικές εξελίξεις και οι επερχόμενες εκλογές

Δυο μήνες μετά το σαρωτικό ΟΧΙ και την ψήφιση του Μνημονίου από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η χώρα οδηγείται σε εκλογές κάτω από το βάρος της διάσπασης και της ουσιαστικής κατάρρευσης του ΣΥΡΙΖΑ.

Η κυβέρνηση κατέρρευσε γιατί επέλεξε την προώθηση ενός τρίτου, βάρβαρου και σε ανοιχτή σύγκρουση τόσο με το 61% του συγκλονιστικού ΟΧΙ όσο και με το μαζικό ρεύμα προς τα αριστερά που την έφερε στην εξουσία και το οποίο αρνείται να αποδεχθεί το συμβιβασμό με τους εκβιαστές, αρνείται να πάει σπίτι του και επιμένει να αντιστέκεται.

Οι αγώνες των τελευταίων πέντε χρόνων που γκρέμισαν διαδοχικά τις κυβερνήσεις ΓΑΠ, Παπαδήμου και Σαμαρά - Βενιζέλου, αλλά και ο πόθος της εργατικής τάξης και του λαού να τελειώνει με τα μνημόνια δεν ανακόπηκαν μετά τη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ το Γενάρη, όπως έλπιζαν οι διεθνείς εκβιαστές και οι ντόπιοι υποστηρικτές, αλλά ενισχύθηκαν και βάθυναν, όπως έδειξε και η έμπρακτη απάντηση της λαϊκής πλειοψηφίας στα τρομακτικά διλήμματα που της τέθηκαν με αφορμή το δημοψήφισμα.

Με αυτές τις αμείωτες προσδοκίες της εργατικής τάξης και του κινήματος, αποφάσισε να συγκρουστεί η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ υπογράφοντας το νέο Μνημόνιο, ελπίζοντας ότι θα καταφέρει αυτό που δεν μπόρεσαν οι κυρίαρχες δυνάμεις της ΕΕ και τα παραδοσιακά κόμματα της άρχουσας τάξης. Και κατέρρευσε από τα αριστερά, οδηγώντας τον ίδιο τον ΣΥΡΙΖΑ σε μια υπαρξιακή κρίση.

2. Παρά την στήριξη των «μέσων» ο Τσίπρας και ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν είναι «κυρίαρχοι του παιχνιδιού», όπως λένε παραδοσιακοί και νέοι αυλοκόλακες, αλλά σπρώχνει στην έξοδο από το κόμμα και την επιρροή του χιλιάδες αγωνιστές της Αριστεράς. Οι κυοφορούμενες ανακατατάξεις εντός της αριστεράς είναι ιστορικού βεληνεκούς και όχι μια απλή διάσπαση. Οι ανακατατάξεις αυτές γίνονται στην βάση μιας αριστερής διαφωνίας ενάντια στον δεξιό μετασχηματισμό του ΣΥΡΙΖΑ. Γίνονται κατ' αρχήν από μια σκοπιά εκπροσώπησης ταξικών συμφερόντων, από μια πλευρά αριστερής κριτικής στο ευρώ, την ΕΕ και κομβικές πολιτικές επιλογές του συστήματος. Κριτική που μάλιστα σε ένα σημαντικό τμήμα της είναι αδιαμεσολάβητη από συγκεκριμένες οργανωτικές μορφές, κάτι που την κάνει εν δυνάμει, μέσα από μια κοινή πορεία, ανοιχτή στην προσέγγιση μιας αντικαπιταλιστικής λογικής.

Σήμερα ανοίγει η δυνατότητα για την αποκρυστάλλωση βαθιών και ουσιαστικών συμπερασμάτων από όλη την προηγούμενη περίοδο, καθώς η πορεία μέχρι την ψήφιση του Μνημονίου επικυρώνει την χρεοκοπία βασικών όψεων της τακτικής που είχε ξεδιπλώσει ο ΣΥΡΙΖΑ:

- Καταρχήν της διαπραγμάτευσης εντός των πλαισίων του ευρώ και της ΕΕ, της ιδέας δηλαδή μιας πιο φιλολαϊκής διαχείρισης εντός των ορίων που τίθενται από τους θεσμούς αυτούς. Και αυτή η κατάρρευση δεν συντελείται απλά στο πλαίσιο της ιδεολογικής διαπάλης εντός της αριστεράς αλλά αποτελεί πολιτική εμπειρία εντός της κοινωνικής πλειοψηφίας.

- Επιπλέον ηττάται η ιδέα της ενοποίησης/συνύπαρξης τμημάτων της σοσιαλδημοκρατίας με τμήματα της ριζοσπαστικής αριστεράς κάτω από την ηγεμονία της σοσιαλδημοκρατικής διαχείρισης. Ηττάται η ενοποίηση ρευμάτων δημοκρατικού σοσιαλισμού και αριστερού ριζοσπαστισμού υπό το αίτημα μιας εντός

του συστήματος φιλολαϊκής πολιτικής.

- Κατά τρίτον ηττάται η λογική ότι η έστω και μερική αμφισβήτηση του μνημονιακού πλαισίου περνάει μέσα από την διαχείριση του κράτους με την λογική της συνέχειας, την λογική της συμμαχίας με τα εγχώρια και ξένα κέντρα εξουσίας και όχι αυτής της συγκρότησης του λαού στην κατεύθυνση της σύγκρουσης και της ρήξης, στην κατεύθυνση της ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού και λαϊκού κινήματος.
- Τέλος, καταρρέει η γραμμή η οποία εν πολλοίς κυριάρχησε στην αριστερά τα τελευταία 15 χρόνια, ότι το μίνιμουμ πολιτικό πλαίσιο που αποκρύπτει τις απαραίτητες ρήξεις που προϋποθέτει μια ανατρεπτική, αντισυστημική πολιτική μπορεί να ενώσει λαϊκά στρώματα και να επιβάλει την αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών, μπορεί να κλυδωνίσει την κυριαρχία του κεφαλαίου.

3. Βασικός στόχος των κυρίαρχων δυνάμεων την περίοδο αυτή είναι η σταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος για την επιβολή των βάρβαρων μνημονίων, πράγμα που περνάει μέσα από την στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ σαν κύριου κυβερνητικού πόλου για την προώθηση κυβερνήσεων «εθνικής ενότητας». Για μονιμότερες συνεργασίες του ΣΥΡΙΖΑ με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι που ψήφισαν μαζί το νέο Μνημόνιο (που πιθανή πρόβα για αυτό αποτελεί η σύνθεση της νέας υπηρεσιακής κυβέρνησης).

Ο δικός μας στόχος στις εκλογές είναι: Να βαθύνει το ρήγμα που άνοιξε διάπλατα το δημοψήφισμα στην κυρίαρχη αστική πολιτική. Να βγει αποδυναμωμένο το στρατόπεδο της διαχείρισης του νέου Μνημονίου. Να ενισχυθεί αποφασιστικά η Αριστερά που παλεύει εδώ και τώρα για ρήξη και ανατροπή της πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ. Στόχος που περνάει μέσα από:

- Την αποφασιστική καταδίκη όλων των μνημονιακών κομμάτων (ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ) και των φασιστών της Χρυσής Αυγής, από «αριστερά».
- Την ενίσχυση της πολιτικής που επιδιώκει την ανατροπή των μνημονίων / την ρήξη με τους εκβιαστές και τους οικονομικούς δολοφόνους της ευρωζώνης και της ΕΕ και την αστική τάξη στην Ελλάδα. Γι' αυτή τη μεγάλη σύγκρουση είναι αναγκαία η ολόπλευρη ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

4. Οι πρωτοβουλίες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η εκλογική της παρέμβαση

Στις 21 Αυγούστου η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κατέθεσε πρόταση εκλογικής και πολιτικής συνεργασίας προς αριστερές δυνάμεις, συμπεριλαμβανομένης και της ΛΑ.Ε .

Η βάση της πρότασης ήταν ένα πλαίσιο συγκεκριμένου πολιτικού και ταξικού προσδιορισμού των δύο δρόμων που συγκρούονται στην ελληνική κοινωνία: από την μια ο δρόμος των φρικτών μνημονίων, της ανεργίας, της διαρκούς επιτροπείας και από την άλλη ο δρόμος της ρήξης με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, την ΕΕ και το ΔΝΤ. Ένας δρόμος έξω από ευρώ – ΕΕ, χωρίς χρέος και μνημόνια, με την πεποίθηση ότι δεν μπορεί να υπάρξει «ενδιάμεση» πρόταση, πρόταση «φιλολαϊκής διαχείρισης» μέσα στα πλαίσια της ευρωζώνης, της ΕΕ και του καπιταλιστικού μονόδρομου. Ένα πλαίσιο πάνω στους βασικούς κόμβους του προγράμματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Μ' αυτό το πλαίσιο απευθυνθήκαμε στην ΛΑ.Ε στην ΜΑΡΣ, το «Σύλλογο Κορδάτο», το «ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΩ», τον « ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ» και σε άλλες κινήσεις και ρεύματα της αριστεράς.

Στο βαθμό που υπήρχε συμφωνία πάνω στο παραπάνω πρόγραμμα, η πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αφορούσε μια ισότιμη εκλογική συνεργασία δύο μετώπων και όχι προσχώρηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο μέτωπο της ΛΑ.Ε.

Μετά από δύο συναντήσεις που έγιναν με την ΛΑ.Ε. προέκυψε ότι δεν υπάρχουν προϋποθέσεις για εκλογική

συνεργασία, διότι υπάρχει διαφωνία καταρχήν στο προγραμματικό πλαίσιο και την πολιτική κατεύθυνση. Δεύτερον, στον χαρακτήρα και τον τρόπο συγκρότησης του μετώπου που πρότεινε η ΛΑ.Ε. Τρίτον, στην έλλειψη όρων ισοτιμίας.

Ειδικά σε ότι αφορά την πολιτική κατεύθυνση –όπως αποτυπώνεται στην δημόσια παρουσία και το πλαίσιο θέσεων της ΛΑ.Ε, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ τοποθετήθηκε κριτικά, εκτιμώντας ότι σε γενικές γραμμές κινείται σε κατεύθυνση «προοδευτικής, ριζοσπαστικής, διαχείρισης και διακυβέρνησης», παρά τις όποιες θετικές ή αρνητικές διατυπώσεις, που κι αυτές έχουν την σημασία τους. Ο χαρακτήρας του μετώπου που προτείνεται από τη ΛΑ.Ε ορίζεται ως «αντιμνημονιακός, δημοκρατικός, πατριωτικός, προοδευτικός», πράγμα που δεν εκφράζει τον ριζοσπαστισμό, την ταξικότητα και το πολιτικό βάθος του ΟΧΙ. Δεν κάνει την αναγκαία τομή με την ρεφορμιστική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ που έδειξε στην πράξη ότι καταλήγει σε αδιέξοδο.

Για αυτό η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ εισηγήθηκε προς τις Τοπικές της Επιτροπές την απόρριψη της εκλογικής συνεργασίας με την ΛΑ.Ε. Το σύνολο των ΤΕ που συνεδρίασαν έως τώρα υιοθέτησαν την εισήγηση της ΚΣΕ με συντριπτική πλειοψηφία.

Επομένως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα παρέμβει αυτόνομα στις εκλογές. Καλεί όλες τις δυνάμεις, αγωνιστές και συλλογικότητες που συμφωνούν με μια πολιτική ρήξης / ανατροπής με την πολιτική κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ και το πρόγραμμα στόχων που αποτυπώνεται στο «ανοιχτό κάλεσμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ», στην «κοινή δήλωση» των 4 οργανώσεων κλπ να δώσουν την επερχόμενη εκλογική μάχη από θέσεις πολιτικής και εκλογικής συνεργασίας με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

5. Οι άλλες δυνάμεις:

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα προσπαθήσει να παρουσιάσει μια πορεία «αριστερής» και με «κοινωνική ευαισθησία» διαχείρισης του μνημονίου. Να υποστηρίξει ότι η μη επανεκλογή του θα δικαιώσει την «αριστερή παρένθεση». Να θέσει το ψεύτικο δίλημμα «μνημόνιο με ευρώ η μνημόνιο με δραχμή». Στόχος να διατηρήσει, με την στήριξη της αστικής τάξης και της ΕΕ, την πρωτοκαθεδρία του στο αστικό πολιτικό σύστημα στις μελλοντικές κυβερνητικές λύσεις. Χρειάζεται ισχυρή αντιπαράθεση με την επιχειρηματολογία του.

Η ΝΔ, παρότι φθαρμένη και με κρίση ηγεσίας, προσπαθεί να επανακάμψει φιλοδοξώντας την πρωτοκαθεδρία (με βάση και την κρίση στο ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ) στο νέο μετεκλογικό σκηνικό. Παραμένει ο βασικός εγγυητής του συστήματος και της «ευρωπαϊκής πορείας της χώρας». Προβάλλει και προωθεί την πολιτική της «εθνικής ενότητας». Επιχειρεί, μέσα από την κριτική σε επιμέρους πλευρές του μνημονίου να αποκαταστήσει τους τραυματισμένους δεσμούς με μικρομεσαία στρώματα.

Το ΠΟΤΑΜΙ, το χαϊδεμένο παιδί των καναλαρχών και της ΕΕ, με τον ρόλο του στο δημοψήφισμα έδειξε ότι αποτελεί μία από τις πιο αντιδραστικές δυνάμεις την ελληνική κοινωνία. Συμβάλλει στη σταθερότητα του συστήματος σε κάθε επικίνδυνη στροφή, πιέζει για όλο και πιο αντιδραστικές αλλαγές. Ο ρόλος του παραμένει εξαιρετικά επικίνδυνος και μια ορισμένη διείσδυσή του σε τμήματα της διανοήσης και της νεολαίας πρέπει να αντιμετωπιστεί με ιδιαίτερο μέτωπο απέναντί του.

Το ΠΑΣΟΚ θα προσπαθήσει να κερδίσει χώρο «στα κεντροαριστερά» του ΣΥΡΙΖΑ, οικοδομώντας μια «συνεπή κεντραριστερά». Η στρατηγική του παραμένει η ίδια, παρά την αλλαγή ηγεσίας. Δύσκολα θα καταφέρει να ξεπεράσει τα ιστορικά του αδιέξοδα και πιθανότατα η κατάρρευσή του θα συνεχιστεί.

Συνολικά οι δυνάμεις του ΝΑΙ στο δημοψήφισμα έχουν υποστεί μια πρόσφατη σκληρή ήττα. Παρά την ευκαιρία που τους δίνει η «προσγείωση προς τον ρεαλισμό» της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ, η «συνυπευθυνότητα» και η συνολική τους εμποδίζει την δημιουργία ρεύματος προς τα δεξιά,. Μια μαχητική καμπάνια από τα αριστερά με την καθοριστική συμβολή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορεί να τους στερήσει

κάθε ελπίδα να σηκώσουν κεφάλι.

Η Χρυσή Αυγή προσπαθεί να εμφανιστεί σαν «πατριωτική αντιμνημονιακή αντιπολίτευση», караδοκει να συσπειρώσει τον αντιμνημονιακό, πατριωτικό, αριστερό κόσμο που «προδόθηκε», όπως λένε, για μια ακόμη φορά, τώρα από την αριστερά και τους ΑΝΕΛ. Δεν πρέπει να υπάρχει κανένας εφησυχασμός, να παλέψουμε για την ισόβια καταδίκη της εγκληματικής συμμορίας αλλά και στο πλευρό των προσφύγων και των μεταναστών ενάντια στη ρατσιστική ισλαμοφοβία και την Ευρώπη – φρούριο.

6. Βάση και αφετηρία της πολιτικής μας εξόρμησης στις εκλογές είναι το κεντρικό συμπέρασμα που προέκυψε από την τραυματική για τον λαό και την αριστερά εμπειρία της 6μηνης διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. **Ότι για να καταργηθούν τα μνημόνια χρειάζεται εδώ και τώρα ρήξη και ανατροπή με κεφάλαιο-ΕΕ-ΔΝΤ. Μια ρήξη που μπορεί να την κάνει μόνο ο οργανωμένος λαός με τα όργανα και το μέτωπό του. Για να ανοίξει ο δρόμος για την ανατροπή του καπιταλισμού, για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση.**

Καμιά «φιλολαϊκή», «ενδιάμεση» και διαχειριστική πρόταση δεν μπορεί να υπάρξει στα πλαίσια του «ευρωπαϊκού» και καπιταλιστικού μονόδρομου. Αυτό είναι ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ όλης της προηγούμενης περιόδου.

Στο κεντρικό ερώτημα ποιος θα κάνει πράξη την ανατροπή της αντεργατικής επίθεσης, απαντάμε: Η ανατροπή περνά μέσα από την πάλη για την αντεπίθεση και ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος, την οικοδόμηση των οργάνων αγώνα κι επιβολής της λαϊκής θέλησης, τον κλονισμό της εξουσίας του κεφαλαίου και τελικά την κυβέρνηση και την εξουσία των εργαζομένων.

Πάνω στην βάση αυτή προκύπτουν, με βάση την πείρα των μαζών ορισμένα βασικά συμπεράσματα τα οποία μπορούν και πρέπει να γίνουν μαζικά κτήμα των εργαζόμενων.

Πρώτο: Δεν υπάρχει καμιά περίπτωση για φιλολαϊκές αλλαγές μέσα στο πλαίσιο της ευρωζώνης και της ΕΕ. Η ρήξη/αποδέσμευση από αυτούς τους μηχανισμούς του κεφαλαίου είναι προϋπόθεση για να ζήσει ο λαός.

Δεύτερο: Δεν υπάρχει καμιά περίπτωση για φιλολαϊκές αλλαγές χωρίς ρήξη με την αστική τάξη, ντόπια και ξένη (τραπεζίτες, μονοπωλιακούς ομίλους, πολυεθνικές, εφοπλιστές κ.λπ.), χωρίς να κλονιστεί και τελικά να αφαιρεθεί ο πλούτος, η ιδιοκτησία και η εξουσία των δυνάμεων του κεφαλαίου

Τρίτο: Δεν μπορεί να γίνει «εργαλείο» και «όχημα» για την ανατροπή μια «αριστερή κυβέρνηση», που θα εγκλωβίζεται στα όρια του «κοινοβουλευτικού δρόμου» και θα δρα μέσα στα πλαίσια των ιμπεριαλιστικών μηχανισμών (ΕΕ, ΝΑΤΟ), της εξουσίας του κεφαλαίου και του σημερινού αστικού κράτους, έξω από την δημιουργία και ανάπτυξη αυτοτελών οργάνων αγώνα κι επιβολής της λαϊκής θέλησης. Αυτή η ρεφορμιστική λογική οδήγησε στη ψήφιση νέου μνημόνιου. Για αυτό και εκδοχές μιας «αληθινής κυβέρνησης της αριστεράς» κινδυνεύουν να επαναλαμβάνουν το ίδιο λάθος.

Τέταρτο: Για να νικήσουμε απαιτείται ένα κοινωνικό και πολιτικό μέτωπο που να αναμετρείται με τον συνολικό ταξικό αντίπαλο το «μαύρο μέτωπο» κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ, τις κεντρικές του επιλογές, και το σάπιο πολιτικό σύστημα που τις υπηρετεί και να βάζει στόχο την ανατροπή του. Δεν αρκεί το «αντιμνημονιακό» και «αντινεοφιλελεύθερο» μέτωπο.

7. Σε σχέση με τις δυνάμεις της Αριστεράς

Το ΚΚΕ θα προσπαθήσει να αξιοποιήσει την βίαιη στροφή του ΣΥΡΙΖΑ για να δικαιώσει όλη του την πολιτική, ανάμεσα σε αυτά και την στάση του στο δημοψήφισμα, και να αναδειχτεί στον μόνο «συνεπή» πόλο συσπείρωσης. Την επίδραση αυτής της επιχειρηματολογίας δεν πρέπει να την υποτιμήσουμε. Θα

δυναμώσει την επίθεση στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά και στην ΛΑ.Ε ως «ανάχωμα».

Με όλα αυτά θα επιχειρήσει να καλύψει την καταστροφική γραμμή αποστασιοποίησης από την αντικαπιταλιστική, αντιΕΕ διέξοδο και την πολεμική του στους πολιτικούς στόχους ρήξης στο σήμερα, που φτάνουν στο σημείο της υιοθέτησης της επιχειρηματολογίας του αντίπαλου ειδικά το θέμα της εξόδου από την ευρωζώνη, που αποτελεί και μια κεντρική αιχμή της αντιπαράθεσης.

Η ΛΑ.Ε από την άλλη πλευρά με την επιστροφή στην στενή «αντιμνημονιακή ρητορική», στο όνομα της πλατύτητας του «αντιμνημονιακού μετώπου» μοιάζει να μην βγάζει τα αναγκαία συμπεράσματα και έτσι κινδυνεύει να επαναλάβει την πορεία του ΣΥΡΙΖΑ από το '12 μέχρι σήμερα. Παραγνωρίζοντας ότι τα ζητήματα της ρήξης με την ευρωζώνη/ΕΕ και την αστική τάξη μπήκαν σαν έμπρακτο δίλημμα στον λαό και σε μεγάλο βαθμό απαντήθηκαν με το μεγαλειώδες ΟΧΙ.

Παρά τις υπαρκτές διαφορές, πρέπει και μπορούμε να ενώνουμε τις δυνάμεις μας στην κοινή δράση ενάντια σε όλα τα μέτωπα της αντεργατικής επίθεσης.

8. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ το επόμενο χρονικό διάστημα, στην πορεία προς και μετά τις εκλογές, θα δώσει όλες τις δυνάμεις:

- Στην μάχη για την ανατροπή των μνημονίων και κάθε κυβέρνησης που τα υπηρετεί.
- Την προβολή του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος που αποτελεί την καλύτερη απάντηση απέναντι στους ισχυρισμούς που χρησιμοποιεί η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν υπάρχει εναλλακτική, προσπαθώντας να περιθωριοποιήσει την εργατική αντίσταση και την αριστερή αμφισβήτηση. Διαγραφή του χρέους χωρίς καμία διαπραγμάτευση. Ρήξη και έξοδος από ευρώ, ΕΚΤ και ΕΕ. Επιβολή εργατικού ελέγχου στα κλειδιά της οικονομίας, τις τράπεζες και τις επιχειρήσεις για να τσακίσουμε κάθε προσπάθεια εκβιασμού και φυγάδευσης κεφαλαίων. Δεν χωρούν αυταπάτες ότι κάποια από τα παραπάνω μπορούν να μείνουν για αργότερα. Σε συνθήκες κρίσης του καπιταλισμού όπως σήμερα, το πρόγραμμα της αντικαπιταλιστικής ανατροπής είναι η μοναδική ρεαλιστική διέξοδος.
- Την πιο πλατιά ενωτική δράση μέσα στο κίνημα και τους αγώνες. Μαζί με τα πρωτοπόρα κομμάτια των εργαζόμενων και κάθε μαχόμενη δύναμη της αριστεράς, την ΛΑ.Ε και άλλες δυνάμεις που διαφοροποιούνται από την μνημονιακή πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, τις δυνάμεις του ΚΚΕ - παρά τον σεχταρισμό της ηγεσίας του. Θα στηρίξει τις μαζικές, ενωτικές λαϊκές επιτροπές του ΟΧΙ σαν κύτταρα αγώνα, διαλόγου και όσμωσης των αγωνιστών και των ρευμάτων του κινήματος. Παράλληλα επιδιώκουμε τον κοινή δράση και την συνεργασία σε επίπεδο εργατικών σχημάτων, γειτονιών/αυτοδιοίκησης κλπ με τους αγωνιστές που αποχωρούν διαχωριζόμενοι από τον ΣΥΡΙΖΑ, τον κόσμο που διαφοροποιείται από την αδιέξοδη γραμμή του ΚΚΕ.
- Η πρόταση της ΚΣΕ για πολιτική συνεργασία παραμένει ενεργή. Ως εκ τούτου, συνεχίζουμε σειρά επαφών με όλες τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής αριστεράς και κάθε διαφοροποίηση από τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ. Συμβάλλουμε να αναπτυχθεί ο πιο πλατύς διάλογος ανάμεσα σε όλες τις δυνάμεις και ρεύματα που αγωνιούν για την Αριστερά που απαιτεί η εποχή μας.
- Στην κατάρτιση των ψηφοδελτίων για τις επερχόμενες εκλογές στόχος είναι η ισότιμη παρουσία γυναικών και νεολαίας. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συζητήσει την αρχή αυτή για όλη της την συγκρότηση στην πορεία για τη Συνδιάσκεψή της.

9. Το ΠΣΟ καλεί όλες τις δυνάμεις και τους αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να δώσουν με οργανωμένο τρόπο, ενωτικά και αποφασιστικά και αυτή την μάχη. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με το κύρος της αγωνιστικής της στάσης, της πολιτικής της και την συμβολής της στην λαϊκή νίκη της 5ης του Ιούλη έχει την ικανότητα και την δύναμη, να ανοίξει νέους δρόμους στην Αριστερά με όλο τον κόσμο που μάχεται και αγωνιά.

Με το βλέμμα στραμμένο στις ιστορικές προκλήσεις και δυνατότητες που ανοίγονται και με την πεποίθηση ότι η ενότητα και η ενίσχυση του μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς μπορεί να

καθορίσει τις εξελίξεις.

Αθήνα 30/08/15